Nedjelja, 29.09.2013.g.

Ovih dana vodim žestoke "borbe" na duhovnom frontu. Sve neke kušnje,

ponekad imam osjećaj kao da se vrtim u krug, ili, kao da sam u nekom

mulju, močvari, a ja hodam, i hodam, i znam kuda moram doći, znam cilj

i mjesto, ali ne mogu brzo, sve me nešto "vuče" i natrag i dolje.

Ali, ja se ne dam, vučem i vučem naprijed.

I u tim duhovnim "borbama" Gospodin mi uvijek pošalje neku pomoć. Na

razne načine.

O, KAKO JE DOBAR NAŠ GOSPODIN!

I neki dan mi je poslao jednu čudnu pomoć. "Poslao" mi je u misli jednu

dragu osobu. I često mi je došla u misli. A ne poznajem ju baš dobro.

A ta draga osoba je prije nekog vremena doživjela bračni brodolom,

pronašla je svojeg bračnog druga s drugom osobom.

A CIJELI SCENARIJ BIO JE OD ZLOGA.

Najprije sumnje koje razdiru dušu da te tvoj bračni drug vara s

nekim, pa onda praćenje, ispitivanje i onda potvrđivanje sumnji.

I jasno, kako smo mi mala sredina sve je došlo na vidjelo.

I ta draga osoba bila je izložena raznim ogovaranjima. I ne znam točno

što i kako.

I ne trebam ni sve znati.

Moje srce, kada je čulo o tom događaju,

bilo je tužno.

A kada mi je srce tužno radi drugih

onda je bol velika. Bol onih radi kojih

sam tužan.

A igrom slučaja, prije nekog vremena nešto sam kontaktirao s tom

osobom. I ostao mi u memoriji snimljen njezin mobitel.

A ta osoba, kada smo se slučajno dva puta sreli, me izbjegavala. Nije ona

primijetila da sam ja primijetio kako je brzo izašla iz dućana kada je

primijetila da sam ja u dućanu. I da je okrenula glavu kao da me ne vidi

kada sam jednom bio preko puta ceste.

SAMO DA NE OSJETI VELIKU NELAGODU, SRAM, STID KADA ĆE

SA MNOM RAZGOVARATI A ZNA DA JA ZNAM SVE ŠTO SE U

ZADNJE VRIJEME U NJEZINOM ŽIVOTU DOGAĐALO.

TAKO TA DRAGA OSOBA MISLI ZA SVE ONE KOJE ZNA I S

KOJIMA JE PRIJE KONTAKTIRALA.

I NE MOŽE SE NOSITI S TIM, JER MISLI DA JOJ SE SVI

PODRUGUJEMO I IZA LEĐA OGOVARAMO.

OSJETIO SAM DUŠU KOJA PATI, KOJA JAKO, JAKO PATI

...

A nisam tu dragu osobu vidio pri misi u ovih nekoliko godina od kada ju

znam.

Ali to ionako nema veze. DUŠA KOJA PATI VRIJEDNA JE …

I GOSPODIN ISUS JE PATIO ZBOG NAS. ZBOG NAŠIH GRIJEHA

I NAŠIH GRIJEŠNIH ŽIVOTA.

I počela me mi se u glavi "vrzmati" misao da se toj osobi javim, da ju

nekako podržim, da joj dam do znanja da ima ljudi koji ne žele da ona

pati, koji joj žele pomoći da se nosi s tom patnjom.

I nisam već dvije godine surađivao s tom osobom. Nismo u kontaktu. Pa

sam se malo nećkao.

Ono, zli me odgovarao od toga da joj se javim šaljući mi u misli one

njegove tipične riječi: "da je to bezveze, da ću još više povrijediti tu

osobu", "da joj i ovako teško pa što da se sada i ja tu naslađujem", "da će

me odbiti i naljutiti se na mene" itd.

NO, DUŠA U KUŠNJAMA POZNAJE DUŠU KOJA PATI.

I neki dan, kada sam bio nekako "rastrgan" i "rastresen" od svega što se

događa u meni i oko mene, sjetio sam se ponovno te drage osobe.

GOSPODIN MI JE POMOGAO DA PREBRODIM SVOJE KUŠNJE NA

NAČIN DA POMOGNEM DRUGOME U KUŠNJAMA.

I odmah čim sam to osjetio, uzeo sam mobitel i napisao toj dragoj osobi

jednu poruku slijedećeg sadržaja:

"POZDRAV, PREDAMNOM TI NE MORA BITI NEUGODNO.

JA SAM TI SVE TO PROŠAO KADA SAM ZAVRŠIO U

PRITVORU I 1 GODINU U ZATVORU.

BILO BI MI DRAGO S TOBOM NEKAD POPITI KAVU, AKO

ŽELIŠ ...

IVAN."

To sam napisao i odjednom sam shvatio KAKO VRŠIM STVARNU

GOSPODINOVU VOLJU ZA MOJ ŽIVOT.

I ODJEDNOM SAM PONOVNO BIO ISPUNJEN OSJEĆAJEM BOŽJE

PRISUTNOSTI.

I SVE BORBE U MENI SU ODMAH ZAVRŠILE.

ZNAO SAM DA DALJE VODI GOSPODIN.

A da je tako, bila mi je potvrda poruke koju sam začas dobio:

"HVALA TI NA POZIVU.

RADO I OBAVEZNO ĆEMO NA KAVICU, SAMO TRENUTNO

JOŠ RJEŠAVAM ZAOSTATKE NA POSLU, PA SAM SKORO

SVAKI DAN DO VEČERA U FIRMI.

JAVIM SE KRAJEM TJEDNA."

O, kako me obradovala ova poruka!

Odmah sam i odgovorio: ***"MOŽE, NA TEBI JE, KAD OSJETIŠ …***

MIR I DOBRO."

I prošlo je već nekoliko dana. Ma nema veze, nije ta kavica toliko bitna.

ONO ŠTO JE BITNO JE TO DA JEDNA DUŠA KOJA PATI ZNA

DA IMA NETKO TKO JOJ ŽELI POMOĆI DA SE NOSI S TOM

PATNJOM.

MOŽDA SU I RIJEČI PONEKAD SUVIŠNE. BITAN JE TAJ OSJEĆAJ

DA JE NETKO UZ TEBE. PA MAKAR I JEDNOM OBIČNOM

SMS-PORUKOM.

S DRUGE STRANE, GOSPODIN ME OVIM NADAHNUĆEM I

POTVRDOM DA SAM IZVRŠIO NJEGOVU VOLJU ZA MOJ ŽIVOT I

ŽIVOT TE DRAGE OSOBE, OJAČAO U MOJIM KUŠNJAMA.

DAO MI SPOZNAJU I SNAGU DA NITKO NIJE SAM U SVOJIM

KUŠNJAMA, POGOTOVO AKO NJEGA ODABERE DA GA VODI

KROZ ŽIVOT.

MENI JE DOŠAO U MOJE SRCE I TU JE. STALNO. SAMO GA

MOJI GRIJESI I IZGUBLJENOST U OVOM MATERIJALNOM

SVIJETU PONEKAD OD MENE SAKRIJU.

TOJ DRAGOJ OSOBI UPUTIO JE POZIV PREKO MOJE PORUKE.

TKO ZNA, MOŽDA GA JE ONA I ZAZIVALA U SVOJOJ BOLI I

PATNJI. MNOGI OD NAS SMO TO ČINILI KADA SMO "PALI" NA

DNO SVOJIH ŽIVOTA.

ALI GOSPODIN RIJETKO KAD POŠALJE POMOĆ BAŠ ONAKO

KAKO SI MI TO MISLIMO DA JE ZA NAS NAJBOLJE.

JER MI GLEDAMO SVJETSKI, OVOZEMALJSKI.

A GOSPODIN GLEDA U VJEČNOST, NAŠE SPASENJE I ŽIVOT U

NJEGOVOM KRALJEVSTVU.

A TO SU DVA POSVE RAZLIČITA PUTA.

JEDAN JE ŠIROK, LIJEP I VODI U PROPAST.

DRUGI JE MALI, UZAK, TRNOVIT, ALI VODI U VJEČNI ŽIVOT U

BOŽJEM KRALJEVSTVU.

I tako, PREDRAGI MOJ GOSPODIN, me razveselio, "digao", da mogu

dalje. A možda i tu dragu osobu… tko zna.

Nije dalje moje da o tome puno mislim. GOSPODIN SVE VODI.

ILI ĆE ME TA DRAGA OSOBA NAZVATI PA ĆEMO RAZGOVARATI.

ILI ĆEMO SE NEGDJE SLUČAJNO SRESTI I PORAZGOVARATI.

ILI JE ZA SADA BILA DOVOLJNA I TA MOJA PORUKA.

I ne bih ja toj dragoj osobi pričao što bi i kako ona morala u životu. To će

ona sama.

Ja bih joj govorio o svojem životu i tome

kako sada, sažaljevan i ogovaran od

mnogih, NOSIM MIR I RADOST U SVOM

SRCU.

I KAKO NASTOJIM SVIMA OKO SEBE,

KOJI TO ŽELE, DATI DIO TOGA.

NE SEBE. GOSPODINA, KOJI ČINI

RADOST I MIR U MOJEM SRCU I

MOJOJ DUŠI.

Nije moje da tu nešto radim "na silu". Znam da Gospodin vodi. Ja samo

čekam NJEGOVE ZNAKOVE.

A danas na misi, na koju sam došao nekako "rastrgan", toliko kušnji a ja

nisam cijeli tjedan bio na misi, ponovno sam dobio znak koliko me

Gospodin voli.

Znak da je tu kraj mene, ali da dalje moram sam jer mi je dao sve darove

i sposobnosti i spoznaje za to. I SVOJ MIR. I RADOST.

Taj znak, kojeg sam ja odmah osjetio u srcu da je za mene, bile su riječi

pričesne pjesme na misi, refrena koji je pjevao naš mladi zbor dok SE

DIJELIO NAŠ ŽIVI GOSPODIN U PRILIKAMA KRUHA, U HOSTIJI.

Pjesma je krenula, prva kitica i ja sam pjevao, no pazio sam da ne budem

glasan jer nisam baš znao kako točno ide melodija.

No, kada je došao refren, kada sam vidio gore na platnu riječi koje se

trebaju pjevati, kada sam se sjetio kako se taj refren pjeva, KADA SAM

OSJETIO DA MI GOSPODIN KROZ TE RIJEČI ŠALJE MENI SVOJU

JAKOST I SNAGU, ZAPJEVAO SAM PUNIM GLASOM:

"SNAGO MOJA I ZAŠTITO,

U TEBI DUH MOJ SE ODMARA!

SAMO TI ČEŽNJA SRCA SI MOGA

TEBE SLAVIM JA!"

DA, GOSPODINE MOJ PREDRAGI, TI SI

MOJA SNAGA I ZAŠTITA!

U TEBI DUH MOJ SE ODMARA!

ZA TOBOM ČEZNE MOJE SRCE!

TEBE UVIJEK ŽELIM SLAVITI JA, SVOJIM

CIJELIM ŽIVOTOM!

Tako je to s našim Gospodinom…

KAKO JE RADOSTAN ŽIVOT S NJIM!

SVETI I PRESVETI TROJEDINI BOŽE;

BOŽE OČE, STVORITELJU, BOŽE

GOSPODINE ISUSE KRISTE, SPASITELJU

NAŠI I BOŽE DUŠE SVETI, BRANITELJU

I TJEŠITELJU!

ČAŠĆEN, HVALJEN I SLAVLJEN U VIJEK

VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA

DJEVICA, I CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.